

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia2007 r.

**w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na
użytek własny**

Na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 171, poz. 1225 i Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso;
- 2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa;
- 3) wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych;
- 4) sposób znakowania mięsa.

§ 2. Zwierzęta poddawane ubojowi na terenie gospodarstwie w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny:

- 1) nie mogą wykazywać klinicznych objawów choroby;
- 2) nie mogą pochodzić z gospodarstwa lub obszaru podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na wystąpienie lub podejrzenie wystąpienia jednej z chorób zakaźnych wymienionej w przepisach w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom;
- 3) nie mogą zostać poddane ubojowi przed upływem okresu karencji określonego dla użytego produktu leczniczego weterynaryjnego lub produktu leczniczego -

w przypadku zwierząt, które były uprzednio leczone produktami leczniczymi weterynaryjnymi lub produktami leczniczymi.

§ 3. 1. Przy uboju zwierząt na terenie gospodarstwa powinny być spełnione wymagania dotyczące dobrostanu zwierząt określone w przepisach o ochronie zwierząt.

2. Posiadacz zwierzęcia poddawane ubojowi w gospodarstwie zagospodarowuje materiał szczególnego ryzyka, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.5.2001, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, tom 32, str. 289) i z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 273 z 10.10.2002, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz.3, tom 37, str. 92) - w przypadku uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec i kóz.

§ 4. 1. Posiadacz zwierzęcia, z wyłączeniem posiadacza drobiu lub zajęczaków, przed ubojem na terenie gospodarstwa w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii powiadomienie o zamiarze uboju zwierząt na terenie gospodarstwa w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny zawierające:

- 1) informację o zamiarze przeprowadzenia takiego uboju określając:
 - a) dane identyfikacyjne posiadacza zwierzęcia,
 - b) gatunek i liczbę zwierząt poddawanych ubojowi,
 - c) numer identyfikacyjny zwierzęcia lub numer paszportu,
 - d) miejsce i termin uboju;
- 2) oświadczenie o zagospodarowaniu materiału szczególnego ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.5.2001, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, tom 32, str. 289) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z

dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 273 z 10.10.2002, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz.3, tom 37, str. 92) - w przypadku uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec i kóz;

3) informację o zgłoszeniu mięsa przeznaczonego na użytek własny do badania poubojowego.

2. Wzór powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. 1. Mięso świń, nutrii i dzików poddanych ubojowi na terenie gospodarstwa oraz mięso dzików odstrzelonych, przeznaczone na użytek własny, poddaje się badaniu poubojowemu na włośnię, przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii, w sposób określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośieni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60).

2. Metoda badania trichonoskopowego określona w rozdziale III załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośieni (*Trichinella*) w mięsie może być stosowana jedynie do badania mięsa, które :

- 1) przed spożyciem zostanie poddane obróbce cieplnej zapewniającej podgrzanie mięsa do temperatury wewnętrznej wynoszącej co najmniej 71°C;
- 2) nie będzie wykorzystywane do przygotowania potraw na grillu lub w kuchence mikrofalowej.

3. W przypadku zastosowania metody, o której mowa w ust. 2, urzędowy lekarz weterynarii powiadamia właściciela zwierzęcia o ograniczeniach w sposobie wykorzystania tego mięsa.

§ 6. Mięso zwierząt poddanych ubojowi na terenie gospodarstwa oraz mięso dzików odstrzelonych, przeznaczone na użytek własny, poddaje się, na wniosek posiadacza tego mięsa, badaniu poubojowemu, przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii, w sposób właściwy dla danego gatunku zwierząt

określony w sekcji IV załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75, z późn. zm.).

§ 7. 1. Urzędowy lekarz weterynarii znakuje mięso poddane badaniu na włośnię znakiem weterynaryjnym:

1) w kształcie:

- a) koła o średnicy 2,5 cm zawierającym na środku literę "T" o wysokości 1,5 cm i grubości 0,2 cm , oraz
- b) prostokąta o wymiarach 3 cm i 5cm zawierającym napis "MIĘSO DO WŁASNEGO UŻYTKU"

- w przypadku gdy w wyniku badania poubojowego nie stwierdzono włośni, albo

2) w kształcie trójkąta równobocznego o długości boku 5 cm zawierającym:

- a) w górnej części litery „PL”,
- b) w dolnej części litery „IW”

- w przypadku gdy w wyniku badania poubojowego stwierdzono włośnię.

2. Znaki weterynaryjne, o których mowa w ust. 1, umieszcza się :

1) poprzez opieczętownienie znakiem przy użyciu tuszu lub poprzez znakowanie na gorąco na zewnętrznej powierzchni tuszy - w przypadku oskórowanego mięsa świń, nutrii i dzików;

2) na zawieszce dołączonej do tuszy – w przypadku nieoskórowanego mięsa świń, nutrii i dzików.

§ 8. 1. Urzędowy lekarz weterynarii znakuje mięso zwierząt, o którym mowa w § 6, znakiem weterynaryjnym:

1) w kształcie:

- a) koła o średnicy 5 cm zawierającym:
 - w części górnej - litery „PL”,
 - w środku symbol województwa i powiatu, na terenie które odbyło się badanie poubojowe, określony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad

prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z późn. zm.²⁾);

– w części dolnej - litery „IW”, oraz

b) prostokąta o wymiarach 3 cm i 5 cm zawierającym napis "MIĘSO DO WŁASNEGO UŻYTKU"

- w przypadku gdy w wyniku badania poubojowego stwierdzono, że badane mięso jest zdatne do spożycia przez ludzi, albo

2) o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt 2 – w przypadku gdy w wyniku badania poubojowego stwierdzono, że badane mięso jest niezdatne do spożycia przez ludzi.

2. Znaki weterynaryjne, o których mowa w ust. 1, umieszcza się poprzez opieczątowanie znakiem przy użyciu tuszu lub poprzez znakowanie na gorąco na zewnętrznej powierzchni tuszy.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od jego ogłoszenia, z wyłączeniem § 8 ust. 1 pkt 1 lit. a, który wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840, z 2002 r. Nr 177, poz. 1459, z 2003 r. Nr 208, poz. 2022, z 2004 r. Nr 254, poz. 2535, z 2005 r. Nr 206, poz. 1706 oraz z 2006 r. Nr 36, poz. 246 i Nr 214, poz. 1577.

W Z Ó R

Powiadomienie o zamiarze uboju zwierząt na terenie gospodarstwa w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

I. Informacja o zamiarze przeprowadzenia uboju

Dane identyfikacyjne posiadacza zwierzęcia:.....
.....
Gatunek zwierząt poddawanych ubojowi:.....
Liczba zwierząt poddawanych ubojowi:
Numer identyfikacyjny zwierzęcia ¹⁾:.....
Numer paszportu ²⁾:.....
Miejsce uboju:
Termin uboju:

II. Oświadczenie o zagospodarowaniu materiału szczególnego ryzyka ³⁾

Oświadczam, że zagospodaruję materiał szczególnego ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.5.2001, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, tom 32, str. 289) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 273 z 10.10.2002, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdz.3, tom 37, str. 92)

III. Zgłoszenie mięsa przeznaczonego na użytek własny do badania poubojowego

Zgłaszam/nie zgłaszam ⁴⁾ do badania poubojowego mięso/a poddanego ubojowi na terenie gospodarstwa przeznaczonego na użytek własny.

.....
data i podpis zgłaszającego

¹⁾ Dotyczy owiec, kóz i cieląt do szóstego miesiąca życia

²⁾ Dotyczy cieląt w wieku od siódmego dnia do szóstego miesiąca życia

³⁾ Dotyczy uboju owiec, kóz i cieląt do szóstego miesiąca życia. W przypadku innych gatunków zwierząt należy skreślić.

⁴⁾ Niepotrzebne skreślić.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny jest wykonaniem upoważnienia określonego w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 171, poz. 1225 i Nr, poz.).

Projektowane rozporządzenie ma na celu określenie:

- 1) wymagań dotyczących zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso;
- 2) wymagań, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa;
- 3) wymagań dotyczących badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych;
- 4) sposobu znakowania mięsa.

Przestrzeganie minimalnych wymagań dotyczących zdrowia zwierząt ma na celu zapobieżenie uboju zwierząt, które wykazują objawy choroby albo pochodzą z obszaru lub gospodarstwa podlegającego ograniczeniom w związku ze zwalczaniem choroby zakaźnej zwierząt oraz którym podano produktu lecznicze weterynaryjne lub inne produkty lecznicze, a nie minął jeszcze okres karencji przewidziany dla tych produktów.

Projekt rozporządzenia określa również warunki przeprowadzenia uboju zwierząt w gospodarstwie. W celu zapewnienia minimalnych warunków dobrostanu zwierząt, ubój powinien mieć miejsce po uprzednim pozbawieniu zwierzęcia świadomości, a wytrzewianie, oparzenie, zdejmowanie skóry, wędzenie i oddzielanie części zwierząt może mieć miejsce dopiero po ustaniu odruchów oddechowych i mięśniowych. Ponadto w przypadku uboju zwierząt kopytnych powinien być on przeprowadzony przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikację co przyczyni się do ograniczenia cierpień ubijanego zwierzęcia oraz przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa osób dokonujących uboju. Ubój w celu pozyskania mięsa na użytek własny nie może dotyczyć zwierząt w okresie okołoporodowym oraz nie może odbywać się przy udziale dzieci lub w ich obecności.

Projekt rozporządzenia przewiduje obowiązek pisemnego powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii o zamiarze dokonania uboju zwierzęcia w gospodarstwie, z wyłączeniem drobiu i zajęczaków, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, określając między innymi, miejsce uboju,

gatunek zwierzęcia poddawane ubojowi oraz termin uboju. Wzór powiadomienia jest określony w załączniku do rozporządzenia. Regulacja ta ma na celu umożliwienie przeprowadzenia wyrywkowej kontroli spełnienia wymagań przy produkcji mięsa na użytek własny przez organy inspekcji weterynaryjnej poprzez zapewnienie niezbędnej wiedzy kiedy taki ubój będzie miał miejsce i jakie zwierze podlega ubojowi. Ponadto warunkiem przeprowadzenia w gospodarstwie uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec i kóz jest zapewnienie, że materiał szczególnego ryzyka, określony w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289) zostanie zagospodarowany zgodnie z wymaganiami przepisów wspólnotowych. W tym celu w projekcie rozporządzenia określono obowiązek zadeklarowania przed przeprowadzeniem uboju przez właściciela zwierzęcia, że spełni te wymagania poprzez podpisanie oświadczenia, stanowiącego część powiadomienia. Materiałem szczególnego ryzyka w przypadku cieląt do 6 miesiąca życia są: migdałki, jelito od dwunastnicy do prostnicy oraz krezka. Natomiast w przypadku owiec i kóz materiałem szczególnego ryzyka jest śledziona i jelito kręte, a ponadto u owiec i kóz w wieku powyżej 12 miesięcy lub u których wyrzyna się stały siekacz w obrębie dziąsła: materiałem tym są: czaszka, w tym mózgowie, gałki oczne, migdałki, rdzeń kręgowy, śledziona oraz jelito kręte.

Projekt rozporządzenia wprowadza obowiązek badania poubojowego na włośnię mięsa świń, nutrii poddanych ubojowi w gospodarstwie oraz mięsa dzików odstrzelonych w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny. Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem do badania na włośnię mięsa przeznaczonego na użytek własny można stosować metody określone w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośieni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60), a więc metodę wytrawiania albo metodę trichinoskopową. Jednakże ze względu na fakt, iż metoda trichinoskopowa jest metodą mniej dokładną oraz nie wykrywa nieotorbionych gatunków włośni zarażających zwierzęta domowe i leśne oraz ludzi i nie spełnia już swoich zadań jako metoda wykrywania do standardowego stosowania, jej stosowanie powinno ograniczać się tylko do przypadków gdzie mięso przebadane to metodą będzie

poddane przed spożyciem odpowiedniej obróbce termicznej, która gwarantuje zabicie larw nicienia, które mogły zostać nie wykryte przy zastosowaniu tej metody badania. W związku z powyższym w przypadku gdy mięso zostanie zbadane metoda trichinoskopową urzędowy lekarz weterynarii ma obowiązek poinformować właściciela mięsa o konieczności poddania takiego mięsa obróbce termicznej gwarantującej osiągnięcie w najzimniejszym punkcie tego mięsa temperatury minimum 71⁰ C oraz, że mięso takie nie może być wykorzystane do przygotowania potraw na grillu lub w kuchence mikrofalowej. Ponadto w projekcie rozporządzenia określono sposób znakowania mięsa badanego na włośnie.

W projekcie rozporządzenia wskazano również sposób w jaki urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie mięsa zwierząt poddanych ubojowi na terenie gospodarstwa oraz mięsa dzików odstrzelonych, przeznaczonego na użytek własny, oraz sposób znakowania zbadanego mięsa, w przypadku gdy właściciel zwierzęcia wyrazi życzenie przeprowadzenia takiego badania. Urzędowy lekarz weterynarii w przypadku gdy uzna mięsa za zdatne do spożycia, po przeprowadzeniu pełnego badania poubojowego, znakuje mięso znakiem w kształcie prostokąta, który zawiera napis: "MIĘSO DO WŁASNEGO UŻYTKU" oraz znakiem w kształcie koła zaopatrzonego w symbol: PL, IW, oraz symbol województwa i powiatu, na terenie którego przeprowadzono badanie, określony zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z późn. zm.). W przypadku uznania mięsa za niezdatne do spożycia znakuje je znakiem w kształcie trójkąta równobocznego. Ww. znak w kształcie koła jest znakiem nowym, dotychczas nie stosowanym przez urzędowych lekarzy weterynarii do znakowania mięsa, natomiast pozostałe znaki były stosowane uprzednio w celu znakowania mięsa przeznaczonego na potrzeby własne na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji świeżego mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i domowych zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku (Dz. U. Nr 158, poz.1655, z późn. zm.). W związku z powyższym proponuje się aby przepis wprowadzający obowiązek znakowania mięsa przedmiotowym znakiem w kształcie koła obowiązywał dopiero po upływie 60 dni od dnia wejścia w życie projektowanego

rozporządzenia w celu umożliwienia powiatowym lekarzom weterynarii dokonanie zamówień wykonania znaku oraz odpowiednim podmiotom na wykonanie tego znaku.

Rozporządzenie znajduje się w Programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rozporządzenie nie zawiera norm krajowych, przepisów technicznych ani przepisów dotyczących usług, w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Podmioty dokonujące uboju zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny.

2. Wpływ projektowanego aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje obciążeń dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przewiduje się natomiast, że wejście w życie projektowanego rozporządzenia spowoduje dodatkowe obciążenie budżetu Inspekcji Weterynaryjnej. Obciążenie to wynikać będzie z kosztów wykonania nowego znaku weterynaryjnego w kształcie koła przewidzianego do znakowania mięsa zdatnego do spożycia przez ludzi w ramach produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny. W znak ten powinni

zostać zaopatrzeni urzędowi lekarze weterynarii wyznaczeni przez powiatowych lekarzy weterynarii do badania mięsa przeznaczonego na użytek własny. Jednakże zaopatrywanie mięsa w ten znak zwiększy bezpieczeństwo żywności.

3. Wpływ projektowanego aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia był przedmiotem konsultacji z organizacjami społecznymi, związkami branżowymi, w tym między innymi z: Krajową Radą Izb Rolniczych, Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowych Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Gęsi, Ogólnopolskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek, Zrzeszeniem Hodowców Nutrii, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Polskim Związkiem Hodowców Królików, Polski Związek Hodowców Jeleniowatych, Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Mięsa Strusiego „Struś – Pol”, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Krajową Radą Drobiarską, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Stowarzyszeniem Rzeźników i

Wędliniarzy, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Polską Federacją Producentów Żywności, Radą Gospodarki Żywnościowej, Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego, Polskim Związkiem Łowieckim, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”.

Ponadto projekt rozporządzenia był przedmiotem konsultacji z Głównym Inspektoratem Weterynarii, Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną oraz Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa i Weterynarii:

Akceptował

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: